

בעניין:

1. _____ אבו גאנם, ת"ז _____

2. _____ אבו גאנם, ת"ז _____

קטין, באמצעות אמו, העותרת 1

3. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר**

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום (מ"ר 44538) ו/או עביר ג'ובראן-
דקואר (מ"ר 44346) ו/או יותם בן הלל (מ"ר 35418) ו/או חוה
מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ"ר 37566) ו/או
נרית היים (מ"ר 48783) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או
ליאורה בכור (מ"ר 50217)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

אלוף פיקוד הדרום

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב והמורה לו לבוא וליתן טעם, מדוע לא יתיר לעותרת 1 להיכנס בדחיפות מישראל לרצועת עזה, עם בנה הקטן, כדי לבקר את אביה הקשיש, אשר מאושפז במצב קשה בבית חולים ברצועה.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף לשמיעת העתירה, נוכח מצבו של האב החולה ואופיה ההומניטארי הדחוף והברור של העתירה.

אביה הקשיש של העותרת אושפז לאחרונה בבהילות בבית חולים ברצועת עזה, לאחר שאיבד את הכרתו והתברר כי עבר שבץ מוחי קשה. מצבו הרפואי עדיין מוגדר קשה ורופאיו מסרו לבני המשפחה כי **יש חשש ממשי לחייו**.

לפני למעלה משלושה שבועות פנו העותרים בדחיפות למשיב, על מנת שיתיר בלא דיחוי את כניסתה של העותרת לרצועה, לפני שיהא זה מאוחר מדי. אולם הפנייה לא זכתה למענה כלשהו.

יצוין, כי לפני מספר חודשים אושפזה גם אמה של העותרת במצב קשה בבית חולים ברצועה. למרבה הצער, בשל השתהותו הממושכת של המשיב בטיפול אז בבקשתה של העותרת לבקר את אמה ברצועה, **נפטרה האם בעוד העותרת ממתינה לסיום הטיפול** ובטרם הספיקה לראותה.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותרת 1 (להלן: **העותרת**) היא תושבת ישראל, מרמלה. העותר 2 הוא בנה בן הארבע.
2. אביה הקשיש של העותרת, **מר** _____ **חבוב** (ת"ז _____), הוא פלסטיני המתגורר ברצועת עזה. הוא בן שבעים ואחת ומתגורר כיום ברצועה בגפו, מאז הלכה אמה של העותרת לעולמה בשל מחלה קשה, לפני כחודש וחצי.
מזה זמן מה מצבו הבריאותי של אביה של העותרת בכי רע. בארבע השנים האחרונות הוא עבר כמה התקפים של שבץ מוחי, ואושפז שוב ושוב בבתי חולים ברצועה.
3. ביום 6.4.09 התמוטט לפתע אביה של העותרת ואיבד את הכרתו. הוא פונה בהילות לבית החולים, והתברר כי לקה בשבץ מוחי. מאז הוא מאושפז בבית החולים וואפא שברצועה, ומצבו מוגדר קשה. רופאיו מסרו לבני המשפחה כי הוא נמצא **בסכנת חיים של ממש**.
העתקי מסמכים רפואיים בעניין מצבו של אביה של העותרת מצורפים ומסומנים **ע/1**.
4. יצוין, כי לפני מספר חודשים אושפזה גם אמה של העותרת במצב קשה בבית חולים ברצועה. למרבה הצער, בשל השתהותו הממושכת של המשיב בטיפול אז בבקשתה של העותרת לבקר את אמה ברצועה, **נפטרה האם בעוד העותרת ממתינה לסיום הטיפול** ובטרם הספיקה לראותה. כאשר התיר בסופו של דבר המשיב את כניסתה של העותרת לרצועה, היה זה כדי להתאבל על אמה המנוחה.
העתק פניית המוקד להגנת הפרט למת"ק עזה, בבקשה לתאם את כניסתה של העותרת לרצועה לאחר שאמה נפטרה, בעודה ממתינה לטיפול בפנייתה, מצורף ומסומן **ע/2**.
5. העותרת 3 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) היא עמותה לזכויות אדם, העוסקת, בין היתר, בעניינם של ישראלים המבקשים לבקר אצל קרובי משפחה ברצועת עזה.
6. המשיב, אלוף פיקוד הדרום, מוסמך לאשר כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה מטעם מדינת ישראל, השולטת בגבולותיה של רצועת עזה ובמעברים אליה מזה למעלה מארבעים שנה.
בעבר החזיק בסמכות זו בהיותו הגורם הצבאי שפיקד מטעם ישראל על כוחות הצבא ברצועת עזה ובהתאם לצו צבאי, שקבע את רצועת עזה כשטח צבאי סגור. כיום הוא מפעיל את אותה סמכות בהתאם לפרשנותו לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.

כניסת ישראלים לרצועת עזה בנסיבות דומות

7. עיקר מדיניות המשיב באשר לכניסת ישראלים לרצועת עזה הובא בתגובת המשיב מיום 27.8.04 לעתירה עקרונית, שהגיש המוקד בעניין כניסת ישראלים לרצועת עזה (בג"צ 10043/03 אבאגיאן נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה (לא פורסם)).

באותה עתירה התבקש המשיב, בדומה לעתירה זו, לאפשר כניסתו של תושב ישראל לרצועת עזה לצורך ביקור אצל אמו החולה, המתגוררת ברצועה. בעקבות העתירה התיר המשיב את כניסתו של העותר לרצועה.

8. בפן הכללי, הודיע המשיב במסגרת אותה עתירה כי:

נוכח הרצון להתחשב, במידת האפשר, בצורכיהם של תושבי הרשות הפלסטינית, כמו גם ברצונם של אזרחי ותושבי ישראל לבקר את קרוביהם המתגוררים באזח"ע, מאפשר המשיב, אף בתקופת העימות המזוין, ובהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, כניסתם לאזח"ע של קרובי משפחה מדרגה ראשונה המבקשים לבקר באזח"ע בשל קיומו של צורך הומניטרי חריג (חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכיו"ב). כן מותרת, בהעדר מניעה ביטחונית פרטנית, כניסתם לאזח"ע של ישראלים הנשואים לאדם המתגורר באזח"ע (ההדגשה הוספה, ע. ב.).

9. הסדרים אלו המשיכו להתקיים לאחר ביצוע תוכנית "ההתנתקות", לאחר ההתפרצות האלימה ברצועת עזה בחודש יוני 2007, ולאחר המלחמה שהתרחשה לאחרונה ברצועה (מבצע "עופרת יצוקה").

העתק הודעת מת"ק עזה מיום 18.7.08 בדבר הקריטריונים לכניסת לישראלים לרצועה, מצורף ומסומן ע/3.

10. גם בעת האחרונה, לאחר סיום המלחמה ברצועה, המשיך המוקד להגנת הפרט לקבל תשובות חיוביות לבקשותיהם של ישראלים לבקר את הוריהם החולים ברצועה. לעיתים ניתן ההיתר בעקבות פנייה בכתב ולעיתים רק לאחר עתירה לבית המשפט.

מקרים דומים מהעת האחרונה

11. כאמור, מאז סיום הלחימה ברצועת עזה, באמצע חודש ינואר (מבצע "עופרת יצוקה"), חזר המשיב לאשר בקשות כגון זו של העותרת ולהתיר כניסתם של ישראלים לרצועה בנסיבות זהות כמעט.

12. כך התיר המשיב ביום 19.2.09 את כניסתם לרצועה של בני-זוג ישראלים וארבעת ילדיהם (בני 4-17), לביקור אביה של האשה, החולה במחלת פרקינסון (בג"ץ 8694/08 אבו-אלחמאם נ' אלוף פיקוד הדרום).

העתק הודעת המשיב מיום 19.2.09 בדבר התרת הכניסה מצורף ומסומן ע/4.

13. בדומה לכך, נכנסו בהיתר מטעם המשיב לרצועה, ביום 1.3.09, 12 בני משפחה ישראלים – כולל ילדים – לביקור אמו חולת הסרטן של אבי המשפחה (בג"ץ 8182/08 **אבו שהלה נ' אלוף פיקוד הדרום**).

העתק הודעת המשיב בדבר התרת הכניסה מצורף ומסומן ע/5.

14. ביום 22.3.09 נכנסו לרצועה בהיתר מטעם המשיב אשה ישראלית עם בתה, לביקור אחותה החולה בסכרת (בג"ץ 8859/08 **דסוקי נ' אלוף פיקוד הדרום**).

העתק הודעת המשיב מיום 18.3.09 בדבר התרת הכניסה מצורף ומסומן ע/6.

15. בשני מקרים, מהעת האחרונה ממש, התנגד תחילה המשיב לכניסת ישראלים לרצועה לביקור הוריהם החולים, אולם בעקבות דיון שנערך בבית המשפט חזר בו המשיב מהתנגדותו, והתיר את הכניסה בלא כל מגבלות:

בבג"ץ 2520/09 **ד"ר עבד-אלשאפי נ' אלוף פיקוד הדרום** (לא פורסם), נדון עניינו של תושב ישראל, אשר ביקש לבקר את אביו הקשיש ברצועה, לאחר שלקה בדלקת חריפה ואושפז בבית החולים. בתגובה לעתירה טען תחילה המשיב כי מאז נובמבר 2008 "חל צמצום במדיניות" וכי בקשות כגון זו אינן עומדות, לכאורה, בקווי המדיניות החלים מאז נובמבר 2008.

עמדה זהה הובאה גם בתגובה לעתירה דומה אחרת (בג"ץ 1839/09 **מצבא נ' אלוף פיקוד הדרום** (לא פורסם)), אשר עסקה גם היא בעניינו של ישראלי אשר ביקש לבקר את אמו החולה ברצועה.

אולם, בדיון שנערך בבג"ץ 2520/09 ביום 26.3.09, מתח בית המשפט ביקורת קשה על עמדתו של המשיב, והורה כי העניין ייבחן שוב בדחיפות בדרגים בכירים.

בעקבות הדיון והערות השופטים, הודיע המשיב כי החליט להתיר את כניסתם של העותרים בשתי העתירות לרצועה לביקור הוריהם החולים, והעתירות נמחקו.

העתקי הודעות המשיב בבג"ץ 2520/09 ובבג"ץ 1839/09 מצורפים ומסומנים ע/7 ו-ע/8.

מיצוי ההליכים

16. ביום 14.4.09 פנה המוקד להגנת הפרט למת"ק עזה, בבקשה להתיר את כניסתה של העותרת לרצועת עזה בדחיפות, על מנת שתוכל לעמוד לצד אביה.

העתק פניית המוקד להגנת הפרט מיום 14.4.09 מצורף ומסומן ע/9.

17. ביום 16.4.09 פנה המוקד להגנת הפרט פעם נוספת למת"ק עזה, צירף מסמך רפואי נוסף, והדגיש שוב כי מדובר בעניין דחוף ביותר.

העתק הפנייה מיום 16.4.09 מצורף ומסומן ע/10.

18. לאחר שלא נתקבל כל מענה על אף הדחיפות הברורה, פנה המוקד להגנת הפרט בפעם השלישית למת"ק עזה, ביום 20.4.09, שב והדגיש את הדחיפות העצומה, וציין כי לאור הנסיבות, אם לא תתקבל תשובה מיידית, ייאלצו העותרים לפנות לערכאות משפטיות.

העתק הפנייה מיום 20.4.09 מצורף ומסומן ע/11.

19. מאז, פנתה נציגת המוקד להגנת הפרט שוב ושוב טלפונית למת"ק עזה, בניסיון לברר מה עלה בגורל הפנייה הדחופה. אולם על אף נסיבות העניין, לא ניתנה כל תשובה עניינית, למעט אמירה כללית כי הפנייה "בטיפול".

בנסיבות אלה לא נותר לעותרים אלא לפנות לבית המשפט הנכבד.

הטיעון המשפטי

"ביקור חולים מצוה על הכול – אפילו גדול, מבקר את הקטן. ומבקרין פעמים הרבה ביום; וכל המוסיף, משובח – ובלבד, שלא יטריח. כל המבקר את החולה, כאילו נטל חלק מחולייו, והקל מעליו; וכל שאינו מבקר, כאילו שופך דמים" (רמב"ם, משנה תורה, הלכות אבל, פרק יד', הלכה ו').

חובת המשיב להשיב לפניית במהירות ראויה

20. המשיב משתהה בטיפול בבקשת העותרת. זאת על אף האופי ההומניטארי הדחוף של הבקשה.

21. כלל ידוע הוא כי "החובה לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשונים של מינהל תקין" (י' זמיר, הסמכות המינהלית (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 717).

וראו בעניין זה:

בג"ץ 6300/93 המכון להכשרת טוענות נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 441, 451 (1994);

בג"ץ 7198/93 מיטראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פ"ד מח(2) 844, 853 (1994);

בג"ץ 5931/04 מזורסקי נ' מדינת ישראל – משרד החינוך, פ"ד נט(3) 769, 782 (2004);

בג"ץ 4212/06 Avocats Sans Frontieres נ' אלוף פיקוד דרום, תק-על 2006(2) 4751 (2006).

22. וכבר נפסק כי כאשר מדובר בזכויות אדם מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת

(בג"ץ 1999/07 גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006,

תק-על 2007(2) 551, 569 (2007)).

וכי בעניינים הנוגעים לזכויות אדם -

יש מקום לצפות להסדרה מהירה יותר של העניין [...] התמשכות פגיעה בזכויות אדם מחמירה לא פעם את היקף הפגיעה ותוצאתה עלולה להיות שחיקה של הזכות כמו גם פגיעה קשה ומתמשכת בפרט.

בג"ץ 8060/03 קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל, תק-על 2006(2) 775, 780 (2006).

וראו גם: בג"ץ 10428/05 עליוה נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית, תק-על 2006(3) 1743, 1744 (2006); בג"ץ 4634/04 רופאים לזכויות אדם נ' השר לביטחון פנים, תק-על 2007(1) 1999, 2009 (2007).

23. כך, על אף החובה הכללית לפעול במהירות, על אף הנסיבות ההומניטאריות והדחופות הברורה, משתהה המשיב באופן בלתי סביר בטיפול בעניינו של העותר.

הזכות לחופש התנועה

24. הזכות לחופש התנועה היא הביטוי המרכזי לאוטונומיה של האדם, לבחירתו החופשית ולמימוש יכולותיו וזכויותיו. הזכות לחופש תנועה נמנית עם הנורמות של המשפט הבינלאומי המנהגי.

וראו:

בג"ץ 6358/05 ואנונו נ' אלוף פיקוד העורף, תק-על 2006(1) 320, פיסקה 10 (2006); בג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(1) 1114, פיסקה 15 (2005); בג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האיזורי, תק-על 94(1) 1139, 1147 (1994).

25. הזכות לחופש התנועה היא המנוע שמניע את מארג זכויותיו של האדם, המנוע שמאפשר לאדם לממש את האוטונומיה שלו, את בחירותיו. כאשר מגבילים את חופש התנועה נפגע אותו "מנוע" וכתוצאה מכך חלק מהאפשרויות והזכויות של האדם חדלות מלהתקיים. כבודו כאדם נפגע. מכאן החשיבות הרבה המיוחדת לזכות לחופש התנועה.

26. המשיב פוגע בחופש התנועה של העותרת, בכך שהוא מונע ממנה להיכנס לרצועת עזה ולסעוד את אביה החולה בשעתו הקשה. הפגיעה בחופש התנועה משמעה בעניינו פגיעה קשה ביותר במרקם חיי המשפחה של העותרת ושל אביה החולה.

הזכות לחיי משפחה

27. הזכות לחיי משפחה, הכוללת את הזכות של הורים וילדים, סבים ונכדים ואחים לשמור על קשריהם המשפחתיים, היא זכות מוכרת במשפט הישראלי ובמשפט הבינלאומי. כנגד זכות זו מוטלת על המשיב החובה לכבד את התא המשפחתי.

28. תקנה 46 לתקנות האג, המהווה דין ביני"ל מנהגי, קובעת:

יש לכבד את כבוד המשפחה וזכויותיה, חיי אדם, רכוש פרטי, וכן את אמונות-הדת ומנהגי הפולחן.

וכבר נפסק כי:

ישראל מחויבת להגנה על התא המשפחתי מכוחן של אמנות בינלאומיות.
(בג"ץ 3648/97 סטמקה נ' שר הפנים, פ"ד נג(2) 728, 787 (1999)).

ר' עוד: סעיף 10 לאמנה בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966; סעיפים 17 ו-23 לאמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966; סעיף 12 וסעיף 16(3) להכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות האדם, 1948; סעיף 12 לאמנה האירופית בדבר זכויות האדם; סעיף 27 לאמנת גינבה הרביעית.

29. בית המשפט העליון חזר והדגיש את חשיבותה הרבה של הזכות לחיי משפחה בפסקי דין רבים, ובמיוחד בפסק הדין אשר ניתן בעניין **עדאלה** (בג"ץ 7052/03 **עדאלה נ' שר הפנים**, תק-על 2006(2) 1754 (2006)).

כך, למשל, כותב הנשיא ברק, בסעיף 25 לפסק דינו:

חובתנו הראשונית והבסיסית לקיים, לטפח ולשמור על התא החברתי היסודי והקדום ביותר בתולדות האדם, שהיה, הווה ויהיה היסוד המשמר ומבטיח את קיומה של החברה האנושית - הלוא היא המשפחה הטבעית.
[...]

הקשר המשפחתי... מונח ביסוד המשפט הישראלי. למשפחה תפקיד חיוני ומרכזי בחייו של היחיד ובחייה של החברה. הקשרים המשפחתיים, עליהם מגן המשפט ואותם הוא מבקש לפתח, הם מהחזקים ומהמשמעותיים ביותר בחייו של אדם.

כידוע, בעניין **עדאלה** נדחתה בסופו של דבר העתירה, כיוון שחלק מן השופטים אשר סברו (כמו רוב השופטים) כי קיימת לכל אדם זכות בסיסית וחוקתית לחיי משפחה, סברו כי על אף חשיבותה ומרכזיותה של זכות זו, שיקולי ביטחון כבדי משקל עשויים בנסיבות מסוימות להתיר פגיעה בה אם זו מעוגנת בחקיקה ראשית.

30. חלק מהזכות לחיי משפחה היא זכותו וחובתו של כל אדם לדאוג להוריו המבוגרים. יפים לעניין זה דבריו של המשנה לנשיא מנחם אלון (כתוארו אז) על חובת כיבוד אב ואם:

הקשר בין ילד להוריו ומצוות כיבוד הורים יסוד מוסד ועקרון מקודש הם במורשת ישראל מקדמת דנא, ובכל חברה אנושית בת תרבות; והוא הדיבר החמישי שבעשרת הדיברות: "כבד את אביך ואת אמך" (שמות, כ, יב; דברים, ה, טז). וכל כך למה? על שום ש"שלושה שותפין הן באדם: הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו" (קידושין ל, ב).

וצא ולמד עד היכן מגעת חובת כיבוד אב ואם בעיניהם ובמעשיהם של חכמים. וכך מסופר על רבי טרפון (מגדולי התנאים שבמאה הראשונה לספירה):

"רבי טרפון היתה לו אם זקנה. כל אימת שביקשה לעלות על יצועה, גחן בפניה ועלתה, וכל אימת שיורדת היתה מיצועה, התכופף ונחתה עליו. יום אחד השתבח בבית המדרש במעשיו. אמרו לו: עדיין לא הגעת לחצי כיבוד. כלום זרקה ארנקי בפניך לים ולא הכלמתה?" (קידושין, לא, ב, בתרגום לעברית).

(ע"א 1482/92 הגר נ' הגר פ"ד מז(2) 793, 811-812 (1993)).

31. על פי המשפט הבינלאומי קיימת חובה מיוחדת לדאוג לזקנים ולחולים ולהגן עליהם. כך נוסח עקרון מנהגי זה :

The elderly, disabled and infirm affected by armed conflict are entitled to special respect and protection.

(J. Henckaerts and L. Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law (Vol. 1, 2005) p. 489).

32. החשיבות שבשמירה על קשר הדוק עם בני המשפחה ותמיכת המשפחה הקרובה כאשר מדובר בזקנים, באה לידי ביטוי גם בהחלטות האו"ם :

Older persons should benefit from family and community care and protection in accordance with each society's system of cultural values.

(United Nations Principles for Older Persons, G.A. Res. 46/91, U.N. GAOR, 46th Sess., 74th plen. mtg., Annex 1, U.N. Doc. A/RES/46/91 (1991), Article 10)

The General Assembly... urges the support of national initiatives on ageing in the context of national cultures and conditions, so that... families are supported in providing care and all family members are encouraged to cooperate in caregiving.

(Proclamation on Ageing, G.A. res. 47/5, 47 U.N. GAOR Supp. (No. 49) at 13, U.N. Doc. A/47/49 (1992), Article 2.k).

33. המועצה האירופית אף היא הדגישה את מקומם החשוב של הזקנים במסגרת המשפחתית :

The social importance of the elderly in family life cannot be underestimated. The family is the basic structure in which the individual traditionally learns his or her social role, receiving a human heritage from his or her elders... Respect and care for the elderly are key elements in this quest.

(The Council of Europe, Recommendation 1428 (1999): The future of senior citizens: protection, participation and promotion, Para. 5).

34. המשיב פוגע קשות בזכותם של העותרת ושל אביה החולה לחיי משפחה בכך שהוא מאלץ אותם להמתין זמן רב לתשובתו, ובכך שהוא מונע מהעותרת את מימוש זכותה וחובתה לדאוג לאביה בעת מחלתו הקשה.

סיכומם של דברים

35. נדמה כי בעתירה זו אין צורך להרבות בדברים לעניין זכותה של העותרת לבקר את אביה החולה ולסעוד אותו בשעתו הקשה, ולעניין זכותו של האב לקרבתה של בתו. השתהות המשיב פוגעת קשות בעותרת ובאב החולה.

36. מדובר במקרה הנופל באופן מובהק בגדר הקריטריונים אותם קבע המשיב לכניסת ישראלים לרצועת עזה. בהתאם לקריטריונים אלה, התיר המשיב את כניסתם של ישראלים לרצועה במקרים דומים – גם בעת האחרונה – וכך עליו לנהוג גם עתה.

37. המשיב נוהג כאילו זמנו בידו, תוך אדישות מוחלטת לכך שייתכן כי ימיו של האב החולה ספורים וכי כל יום נוסף של עיכוב וסחבת מצדו הוא יום נוסף בו נמנעת פגישתם של העותרת ואביה הקשיש, יום נוסף של המתנה חסרת תוחלת, יום נוסף של ציפייה וגעגועים.

38. בשל התנהלותו והתמהמהותו של המשיב, לא זכתה העותרת לעמוד לצד אמה החולה ברגעיה האחרונים ולהיפרד ממנה בטרם הלכה לעולמה. האם גם את אביה החולה יאפשר לה המשיב לראות רק כשיהיה זה מאוחר מדי?

לאור האמור, מתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת המשיב לעשותו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט לפסוק לטובת העותרים הוצאות ושכ"ט עו"ד.

7 במאי 2009

עידו בלום, עו"ד
ב"כ העותרים

[ת.ש. 51750]